

“ పరోపకారులుగా కావటం ఎలా ?

ఈ రోజు బాప్ దాదా తన ఆత్మిక పూదోటను అనగా ఆత్మిక గులాబీలైన పిల్లల సమూహమును చూస్తూ ప్రతి పుత్రుని విశేషతలను చూస్తూ ఉన్నారు. మూడు రకాల విశేషతలు గమనించారు. మొదటి రకము సదా తమ ఆత్మీయతా స్థితిలో ఉండేవారు అసగ్రా సదా విశ్లేషించి ఉన్నవారు. రెండవ రకం ఆత్మీయతా స్థితి అనుసారంగా వారు సదా విశ్లేషించి ఉండరు కానీ నిశ్చయం కారణంగా రూపం మందరంగా ఉంది. మూడవ రకం తండ్రితో స్నేహం మరియు సంబంధముల ఆధారంతో సగ్రా విశ్లేషించి ఉన్నవారిలో స్నేహం మరియు సంబంధాల సుగంధము ఇమిడి ఉంది. ఇలా మూడు రకాల ఆత్మిక గులాబీ పూలతోటను చూస్తూ బాప్ దాదా సదా సుగంధాన్ని తీసుకుంటూ ఉంటారు. అందువలన ఇప్పుడు మిమ్ములను మీరు నేను ఎవరిని? అని పరిశీలించుకోండి. నంబర్ వన్ గా తయారు కావడంలో ఏ లోపమైతే మిగిలి ఉందో దానిని సంపన్నం చేసుకొని సంపూర్ణమవ్వండి. ఎందుకంటే సంపూర్ణుడైన తండ్రి పిల్లలు కూడా తండ్రి సమానము సంపూర్ణంగా ఉండాలి. “సంపూర్ణంగా కావాలి” అనేదే ప్రతి పుత్రుని లక్ష్యము. కావున లక్ష్య ప్రమాణంగా స్వయంలో అన్ని లక్షణాలు నింపుకొని సంపన్నులుగా అవ్వండి. దీని కొరకు చేయవలసిన విశేషమైన ధారణ మీకు ఇది వరకు కూడా వినిపించాను. అదేమంటే “సదా బ్రహ్మచారి” అనగా బ్రహ్మచారి మరియు సదా పరోపకారి.

పరోపకారుల నిర్వచనం సహజమైనది మరియు చాలా గుహ్యమైనది. 1. పరోపకారి అనగా ప్రతి సమయం తండ్రి సమానంగా ప్రతి ఆత్మ యొక్క గుణమూర్తిని చూస్తారు. 2. పరోపకారులు ఎవ్వరిలోనైనా బలహీనతలు లేక అవగణాలను చూస్తున్నా తమ శుభ భావనతో, సహాయోగపు కామనలతో ఆ ఆత్మలను కూడా గుణవంతులుగా తయారు చేయుటకు శక్తిని దానం చేస్తారు. 3. పరోపకారి అనగా సదా తండ్రి సమానం స్వయం యొక్క ఖజానాలను సర్వ ఆత్మలకు ఇచ్చే దాత రూపంగా ఉంటారు. 4. పరోపకారి సదా స్వయాన్ని ఖజానాలతో సంపన్నంగా, నిశ్చింత చక్రవర్తిగా (బేగంపూర్ కే బాద్ షాహ్) అనుభవం చేస్తారు. బేగంపూర్ అనగా ఏ విధమైన చింత లేని చోటు. సంకల్పంలో కూడా చింతించే సంస్కారం అనుభవం కాదు. 5. పరోపకారి అనగా సదా విశేషమైన రూపంతో తన మనసా అనగా సంకల్ప శక్తి ద్వారా, వాచా శక్తి ద్వారా, తమ సాంగత్య రంగు ద్వారా, సంబంధపు స్నేహం ద్వారా, సంతోషము సమాప్తము కాని(తరగని) ఖజానాల ద్వారా అఖండ దానం చేస్తూ ఉంటారు. ఏ ఆత్మ తమ సంపర్కంలోకి వచ్చినా, వారు కూడా ఖుషీ ఖజానాతో సంపన్నమై వెళ్తారు. ఇలాంటి అఖండ దానిగా ఉంటారు. విశేషంగా ఏదో ఒక సమయంలోనో లేక కేవలం తమ సంపర్కంలోని వారికే కాక అనగా ప్రత్యేకంగా కొంతమంది ఆత్మలకు మాత్రమే కాక సర్వాత్మల పట్ల సదా మహాదానిగా ఉంటారు. పరోపకారి స్వయం సంపన్నంగా ఉన్న కారణంగా ఏ ఆత్మల నుండైనా కొంత తీసుకొని ఇవ్వాలనే కోరిక ఉండదు. వారు చేస్తే నేను చేస్తాను, వీరు మాలితే నేను మారుతాను, వారు కొంత పరివర్తనయితే, నేను కొంత పరివర్తనవుతాను - ఇలాంటివి పరోపకారుల సంకల్పంలో కూడా రావు. ఈ ఆత్మ ఈ ఒక్క విషయంలో పరివర్తనయితే నేను పది విషయాలలో పరివర్తనవుతాను - ఇలాంటి భావన ఉంచుకునేవారిని పరోపకారి అని అనరు. మహాదాని కావడానికి బదులుగా వ్యాపారం చేసే వ్యాపారస్థులుగా అవుతారు. అదెలా అంటే - మీరు ఇంత ఇస్తే నేను

ఇంత ఇస్తాను, ఎప్పుడూ నేనే వంగి ఉండాలా? నేనే ఇస్తూ ఉండాలా? ఎప్పటి వరకు, ఎంతవరకు చేస్తాను?..... “ఇలాంటి సంకల్పాలు ఇచ్చే దాతలకు రాజాలవు. ఏ ఆత్మ అయినా ఏదైనా బలహీనతకు, సంస్కారానికి, స్వభావానికి, ప్రకృతి సాధనాలకు వశమైపోతే..... ఇలాంటి పరవశ ఆత్మ ఆ సమయంలో భికారి ఆత్మ అంటే శక్తిహీన ఆత్మ. శక్తుల ఖజానాతో ఖాళీగా ఉంటుంది. 6. మహాదానులు భికారుల నుండి నయా పైసా కూడా తీసుకోవాలనే కోరిక పెట్టుకోరు. వీరు పరివర్తనవ్వాలి, వీరు చేయాలి, వీరు కొంచెం సహయోగమిచ్చి అడుగు ముందుకు వేయించాలి..... ఇలాంటి సంకల్పాలు లేక ఇలాంటి సహయోగం తీసుకోవాలనే భావన కలిగి ఉన్న పరవశ, శక్తిహీన, భికారి ఆత్మల నుండి మహాదానులు ఏ కోరిక ఉంచుకోగలరు. ఏదైనా తీసుకొని కొంత ఇవ్వాలి - అనే భావన కలిగిన వారిని పరోపకారులని అనరు.

7. పరోపకారి అనగా భికారులను కూడా సంపన్నులుగా చేయువారు, అపకారులకు ఉపకారం చేయువారు, తమను నిందించేవారిని ఆలించగల చీమకునేవారు (గాలి దేనే వాలోకో గలే లగానే వాలే). తమ పరోపకార శుభ భావనతో, స్నేహంతో, శక్తితో, మధురమైన మాటలతో ఉత్సాహ-ఉల్లాసాల సహయోగంతో మనస్తాపం చెంది ఉన్న వారిని శక్తివంతులుగా చేసేస్తారు. అనగా వారిని భికారుల నుండి చక్రవర్తులుగా తయారు చేస్తారు.

8. పరోపకారులు త్రికాలదర్శులైన కారణంగా ప్రతి ఆత్మ యొక్క సంపూర్ణ సహయోగాన్ని ఎదుట ఉంచుకొని, ప్రతి ఆత్మ యొక్క బలహీనతలను పరిశీలిస్తూ, ఆ బలహీనతలను స్వయంలో ధారణ చేయరు. వర్ణన చేయకుండా వారి బలహీనతలనే ముళ్లను తమ కళ్యాణకారి స్వరూపంతో సమాప్తం చేసేస్తారు. ముళ్లకు బదులు - ముళ్లను కూడా పుష్పాలుగా చేసేస్తారు. ఇలాంటి పరోపకారులు సదా సంతృప్తమణుల సమానంగా స్వయం కూడా సంతృప్తంగా ఉంటారు మరియు సర్వులను కూడా సంతృప్తంగా చేయువారిగా ఉంటారు. అద్భుతమేమంటే, ఆశలు వదిలేసిన వారిలో కూడా ఆశను ఉత్పన్నం చేస్తారు.

9. ఎవరి గురించి అందరూ నిరాశను వ్యక్తం చేస్తారో అలాంటి వ్యక్తి పట్ల లేక అలాంటి స్థితిలో సదా కొరకు వారి ఆశా దీపాన్ని వెలిగిస్తారు. ఇప్పటి వరకు మీ జడ చిత్రాలు అనేక ఆత్మల అల్పకాలిక మనోకామనలను పూర్తి చేస్తున్నాయి. అలాగే చైతన్య రూపంలో ఒకవేళ మీకు సహయోగం చేస్తున్న నోదరుడు లేక నోదరి పరివారంలోని ఆత్మలు, అజ్ఞానముతో లేక బాల్య హారంతో అల్పకాలిక కోరికను సదాకాల ప్రాప్తి అని భావించి అల్పకాల పేరు-మాన-మర్యాదల కోరిక ఉంచుకున్నప్పుడు, వారు కోరిన గౌరవాన్ని వారికిచ్చి స్వయం నిరహంకారులుగా కావటమే పరోపకారము. ఇవ్వడమే సదా కాలానికి తీసుకోవడం. ఎవరైనా పిల్లలు తమకు నష్టాన్ని కలుగజేయు వస్తువును కూడా ఆటబొమ్మగా భావించి పట్టుకుంటే వారికి ఏదైనా వేరే వస్తువు ఇచ్చి దానిని విడిపించటం జరుగుతుంది. ఒకవేళ ఆ పిల్లలు అలాగే హారం చేస్తే వారి చేతి నుండి విడిపించకపోతే అది వారికి సదాకాలం కొరకు నష్టం కలుగజేస్తుంది. అలా అజ్ఞాన ఆత్మలు కూడా ఆ సమయంలో అల్పకాల ప్రాప్తిని అనగా సదా కాలానికి తమకు కష్టం కలుగజేయు విషయాలను కూడా తమ కళ్యాణం కొరకు సాధనంగా భావిస్తారు. అటువంటి ఆత్మలను బలవంతంగా ఈ విషయాల నుండి తొలగించుటకు ప్రయత్నిస్తే పెనుగులాట వల్ల వారి పురుషార్థ జీవితమే సమాప్తమైపోతుంది. అందువలన వారికి ఏదైనా ఇచ్చి సదాకాలం కొరకు విడిపించాలి. ఇలా యుక్తి యుక్తమైన నడవడిక ద్వారా స్వతహాగానే అల్పకాలపు భికారి ఆత్మ అజ్ఞానం నుండి బయటపడి జ్ఞానవంతంగా అవుతుంది. అప్పుడు వారు పట్టుకొన్న

విషయాలు అల్పకాల సాధనాలని స్వయమే అనుభవం చేసుకుంటారు. ఇలా తెలివితక్కువ ఆత్మల పట్ల కూడా పరోపకారీగా అవ్వాలి. ఇలాంటి పరోపకారి స్వతహాగానే స్వయం ఉపకారులుగా ఉంటారు. ఇవ్వటం ద్వారానే స్వయానికి లభిస్తుంది. మహాదానులే స్వతహాగా సర్వాధికారులుగా ఉంటారు. పరోపకారి అను పదానికి నిర్వచనం అర్థమయిందా?

ఇటువంటి పరోపకారులే, సర్వాత్మల ద్వారా హృదయపూర్వక ఆశీర్వాదాలకు అధికారిగా అవుతారు. ఇలాంటి పరోపకారి ఆత్మల పైన సదా సర్వాత్మల ద్వారా ప్రశంశల పుష్ప వర్షం కురుస్తుంది. అర్థమయిందా! మంచిది.

ఈ విధంగా తండ్రి సమానం సదా ఉపకారి, స్వయం మరియు సర్వుల పట్ల శుభ భావన, శుభ కామనలను ఉంచుకునేవారు, తరగని ఖజానాలకు యజమానులైన అఖండ దానులకు, మనస్తాపం చెందిన ఆత్మలను శక్తిశాలురుగా చేయువారు, భిక్షులను సదా కాలపు చక్రవర్తులుగా తయారు చేయువారు, ఇలాంటి శ్రేష్ఠ ఆత్మలకు బాప్ దాదా ప్రియస్థులు మరియు నమస్కే.

దాటలతో - బాప్ దాదాకు అంతిమం(కలియుగ వినాశనం) ద్వారా ఆదిని(సత్యయుగ ఆరంభమును) చేయు ఆల్ రౌండర్ పాత్రధారులు, పరోపకారులైన వారి సమూహం కావాలి. ఏ విధంగా ప్రతి విశేష కార్యార్థమై విశేష సమూహాన్ని తయారు చేస్తారు కదా! అలా ఈ సమయంలో ఈ విధమైన ఇచ్చే దాతల యొక్క పరోపకారుల సమూహం కావాలి. రాజులు దాతలుగా ఉంటారు కదా! ఈ రోజుల్లో రాజులే లేరు. సంపన్నమైన రాజులు సదా ప్రజలకు ఇచ్చేవారుగా ఉంటారు. ఒకవేళ ప్రజల నుండి తీసుకునేవారైతే అప్పుడు ప్రజలే రాజులవుతారు. అందువలన సంపన్న రాజులు ఎప్పుడూ తీసుకోరు. వారు సదా ఇచ్చేవారిగా ఉంటారు. సంపన్న రాజుల చెయ్యి ఎప్పుడూ తీసుకునే చెయ్యిగా ఉండదు, ఇచ్చేదిగా ఉంటుంది. స్వర్గంలో విశ్వ మహారాజు(లక్ష్మీ నారాయణులు) ప్రజల నుండి తీసుకుంటారా? అక్కడ ప్రజలు కూడా సంపన్నంగా ఉంటారు. అప్పుడు విశ్వ మహారాజు ఇంకెలా ఉంటారు? కనుక భవిష్యత్ లో ఏ విధంగా దాతగా అయ్యే పాత్రను అభినయించవలసి ఉందో, దానిని అనగా దాతా సంస్కారాన్ని ఇప్పటి నుండే నింపుకోవాలి. ఎవరితోనైనా ఏదైనా పరిష్కారము(సాల్వేషన్) తీసుకొని తిరిగి పరిష్కారము ఇవ్వడమనేది సంకల్పంలో కూడా ఉండరాదు. దీనినే బెగ్గర్ నుండి ప్రిన్స్ (భిక్షుల నుండి రాకుమారులు) అని అంటారు. స్వయం తీసుకోవాలనే కోరిక ఉండేవారు కాదు. ఈ అల్పకాల కోరికల నుండి భిక్షులుగా ఉంటారు. అల్పకాల సాధనాలను స్వీకరించుటలో భిక్షులు. ఇలాంటి భిక్షులే సంపన్నమూర్తులవుతారు. ఒకవైపు భిక్షులు మరోవైపు సంపన్నంగా ఉంటారు. ఇప్పుడిప్పుడే బెగ్గర్ టు ప్రిన్స్ (Beggars To Prince) పాత్రను ప్రత్యక్షంగా అభినయించే ఆత్మలను సదా త్యాగీ మరియు సదా శ్రేష్ఠ భాగ్యశాలురని అంటారు. త్యాగం ద్వారా సదాకాలపు భాగ్యము స్వతహాగానే తయారవుతుంది. త్యాగం చేసిన వెంటనే అదృష్ట రేఖ గీయబడుతుంది. కనుక ఇప్పుడు అలాంటి స్వయం కోరికల నుండి అవిద్యగా అయిన, అఖండదానులైన పరోపకారి సమూహము కావాలి. ఏ విధంగా బ్రహ్మబాబాను చూశారు కదా. స్వంత సమయాన్ని కూడా సేవలోనే వినియోగించారు. స్వయం నిరహంకారులై “మొదట పిల్లలు” - అంటూ పిల్లలకు గౌరవాన్నిచ్చారు. తాను కర్తవ్యాన్ని చేస్తూ పేరును పిల్లలకు ఇచ్చారు. కర్తవ్యానికి లభించు పేరును త్యాగం చేశారు. ఆ విధంగా పేరును పిల్లలకు

ఇచ్చటలో కూడా పరోపకారులయ్యారు. తను త్యాగం చేసి ఇతరులకు పేరు వచ్చేలా చేశారు. స్వయాన్ని సదా సేవాధారిగా ఉంచుకున్నారు. పిల్లలను యజమానులుగా ఉంచారు, స్వయంను సేవాధారిగా చేసుకున్నారు - ఇదే పరోపకారిగా కావటం. యజమాని పేరు, గౌరవ-ప్రతిష్ఠలు పిల్లలకు ఇచ్చేశారు. ఎప్పుడూ తన పేరును ఉంచుకోలేదు. దానికి బదులు “నా పిల్లలు చేశారు!” అని అన్నారు. బ్రహ్మబాబా పేరు, గౌరవ-ప్రతిష్ఠలు అన్నీ త్యాగం చేసి పరోపకారం చేశారు. పిల్లల సుఖంలోనే తన సుఖముందని భావించారు. పిల్లల విస్మృతి కారణంగా పిల్లలు పొందే దుఃఖాన్ని తన దుఃఖముగా భావించారు. పిల్లల పొరపాట్లను తన పొరపాట్లుగా భావించి పిల్లలను ఎప్పటికీ పొరపాట్లు చేయనివారిగా తీర్చుబిడ్డారు. దీనినే పరోపకారం అని అంటారు.

ఈ రోజుల్లో ఇలాంటి సమూహం ఆవశ్యకత ఉంది. వారు ఇతరుల బలహీనతలను సమాప్తం చేసి శక్తినిస్తూ పోవాలి. ఇలా అందరూ తయారైతే ఏమవుతుంది? అప్పుడు మీకు సమయం మిగులుతుంది. ఇక ఆ తగాదాలు, గొడవలు అన్నీ సమాప్తమైపోయాయి. సదా ఆత్మిక స్నేహ మిలనము జరుగుతుంది. విశ్వకళ్యాణ కార్యంలో తీవ్ర వేగం వస్తుంది. ప్రస్తుతమైతే ఎన్నో ప్లాన్స్(ప్రణాళికలు) తయారు చేయాల్సి పడ్తుంది. చాలా ప్రణాళికలు ‘తుపాకీ మందు అవసరం లేకుండానే కార్యం పూర్తవుతుంది’ - అనేలాగా ఫలితాన్నిస్తాయి. ఒక్కొక్కసారి తుపాకీ మందు పేలనే పేలదు. అక్కడికక్కడే సమాప్తమవుతుంది. కాని విశ్వకళ్యాణపు తీవ్రగతిలో ఈ సమయంలో ఈ విషయము జరగాలని సంకల్పం చేసి నలువైపులా దానికి కొందరిని నిమిత్తము చేశారంటే వెంటనే శబ్దము వ్యాపిస్తుంది. ఏ విధంగా సాకార తండ్రిని(బ్రహ్మబాబాను) చూశారు కదా! జ్ఞానశక్తితో(అథారిటీతో) పాటు జ్ఞానం ద్వారా అనుభూతిమూర్తి యొక్క అథారిటీగా కూడా ఉండేవారు. ఆ అథారిటీ కారణంగా ప్రతి వాక్యంలో జ్ఞానం జత-జతలో అనుభవం కూడా ఉండేది. అంటే డబల్ అథారిటీ ఉండేది. అలా ప్రతి పుత్రుడు డబల్ అథారిటీతో సంభాషిస్తే అప్పుడు అనుభవపు బాణం, జ్ఞాన అథారిటీ బాణము సెకండులో ప్రభావము చూపుతుంది. స్వరూపము మరియు మాటలు రెండూ అథారిటీగా ఉంటే అప్పుడు సఫలత సహజమవుతుంది. అలా లేకుంటే కేవలం ఇలా అంటారు - “వీరు చెప్పే జ్ఞానం చాలా బాగుంది, చాలా ఉన్నతమైనది కాని దీనిని ధారణ చేయటం చాలా కష్టం.” కనుక ధారణామూర్తులు, ధారణా స్వరూపంగా ప్రాక్టికల్ గా కనిపించాలి. ప్రత్యక్ష ప్రమాణాన్ని గ్రహించటం సహజమవుతుంది కనుక అలాంటి డబల్ అథారిటీ కలిగిన సమూహం కావాలి. వారినే ‘మస్ట్ ఫీల్డ్’ అని అంటారు. ఏ విధమైన కోరిక ఉండరాదు. మంచిది.

పార్శ్వ జతలో మిలనము - 1) తండ్రి ప్రేమకు పాత్రులగుటకు సహజ సాధనం - “స్వరా(అతీతము)గా కంటి”

ఏ విధంగా కమల పుష్పం సదా (నీటికి) అతీతంగా మరియు అందరికీ ప్రియంగా ఉంటుందో అలా సదా కమలపుష్ప సమానముగా అతీతంగా ఉంటున్నారా? ప్రవృత్తిలో ఉంటూ ప్రాపంచిక వాతావరణంలో ఉంటూ ఆ వాతావరణం నుండి అతీతము. ఎవరు అతీతముగా కాగలరో వారే తండ్రికి ప్రియంగా అవుతారు. ఎంత అతీతంగా అవుతారో అంత ప్రియంగా అవుతారు. అతీతమనే దాని నుండి నందరు తయారవుతుంది. అత్యంత అతీతము అంటే అత్యంత ప్రియము.

2) తమ పూర్వనయ స్వరూప స్మృతి ద్వారా ఆటోమేటిక్ గా (దానంతట అదే) సేవ జరుగుట -

సదా తమ కల్పకృతం యొక్క స్మృతి చిహ్నమును చూస్తూ వింటూ - “ఈ గాయనం మాదే” అనే

నషా ఉంటుందా? ఏదైనా స్మృతిచిహ్న స్థానంలోకి వెళ్లినప్పుడు - ' ఇది మా స్మృతి చిహ్నమే ' అన్న నషా ఉంటుందా? ఇక్కడ "చైతన్యములో మీరు మీ జడ స్మృతి చిహ్నములను చూస్తున్నారు" - ఇదే అద్భుతమైన విషయము. ఒకవైపు జడ చిత్రాలున్నాయి, మరోవైపు మీరు గుప్తముగా చైతన్యములో ఉన్నారు. ఎంతోమంది భక్తులు మిమ్ములను పిలుస్తున్నారు - ఈ విధంగా మిమ్ముల్ను మీరు పూజ్యులమని భావించటం ద్వారా భక్తుల పై దయ కలుగుతుంది. భక్తులనగా భిక్షులు, మీరు సంపన్నులు. మరి భక్తులను చూస్తే మీకు వారి పై జాలి కులగుతుందా? భక్తులకు భక్తికి ఫలాన్ని ఇప్పించుటకు నిమిత్తము కావాలనే కోరిక ఉత్తన్నమవుతుందా? సేవ చేయాలనే ఉమంగ-ఉత్సాహము సదా ఉంటుందా? సేవ ద్వారా అనేకమంది (ఆత్మిక) కళ్యాణము జరుగుతుంది, అంతేకాక భవిష్యత్తు కొరకు కూడా జమ అవుతుంది. ప్రతి ఆత్మకు సహాయోగమైతే తప్పక ఇవ్వవలసిందే. ఖాళీ చేతులతో పంపరాదు. తమ పూజ్య స్వరూపమును స్మృతిలో ఉంచుకుంటే వద్దనుకున్నా సదా సేవలో తత్పరులై ఉంటారు.

3. రాయల్ సిల్లల లసగా లల్లారుముడ్లు సిల్లల సుర్తు - దేహా భావమును మట్టి నుండి మారమగుట -

పదమాపదమ్ భాగ్యశాలురైన వారే సదా సంతోషమనే ఊయలలో ఊగుతారు. వారి బుద్ధి రూపీ పాదము ఎప్పుడూ క్రిందికి రాదు. ఎవరైతే అల్లారుముడ్లు సిల్లలలో, తప్పిపోయి లభించిన సిల్లలో, వారు సదా ఒడిలోనే ఉంటారు. పాదమును క్రింద పెట్టరు. పాదాలను తివాచీల పై ఉంచుతారు. పదమాపదమ్ భాగ్యశాలురైన అల్లారు ముడ్లు సిల్లలైన మీ బుద్ధి రూపీ పాదము సదా దేహ భ్రాంతి లేక దైహిక ప్రపంచ స్మృతి నుండి పైన ఉండాలి. బాప్దాదా మీ బుద్ధి రూపీ పాదాలను మట్టి నుండి పైన అనగా హృదయ సింహాసనము పై కూర్చోబెట్టారు. మరి మీరు ఆ సింహాసనాన్ని వదిలి ఎందుకు మట్టిలోకి వెళ్తారు. దేహ భ్రాంతిలోనికి రావటం అనగా మట్టిలో ఆడుకోవటం. సంగమ యుగము ఎక్కే కళ యొక్క యుగము. ఇప్పుడు క్రింద పడే సమయం పూర్తయ్యింది. ఇప్పుడు మిగిలిన ఈ కొద్ది సమయం పైకి ఎక్కే సమయం కనుక క్రిందకు ఎందుకు వస్తారు? సదా పైననే ఉండండి. మంచిది, ఓంశాంతి.

వరదానము :- " తండ్రిని జతలో ఉంచుకొని 'పవిత్రత' అను స్వధర్మాన్ని సులభంగా పాలన చేయు మాస్టర్ సర్వశక్తివాన్ భవ "

ఆత్మ స్వధర్మము పవిత్రత, అపవిత్రత పరధర్మము. స్వధర్మము పవిత్రత అని నిశ్చయమైపోతే పరధర్మము కదిలించలేదు. తండ్రి ఎవరో, ఎలా ఉన్నారో యథార్థంగా గుర్తించి తండ్రిని వెంట ఉంచుకుంటే స్వధర్మమైన పవిత్రతను ధారణ చెయ్యడం చాలా సులభమవుతుంది. ఎందుకంటే జతలో సర్వశక్తివంతుడైన తండ్రి ఉంటారు. సర్వశక్తివంతుని పిల్లలైన మాస్టర్ సర్వశక్తివంతులైన మీ వద్దకు అపవిత్రత రాజాలదు. సంకల్పములోనైనా మాయ వచ్చిందంటే ఏదో ఒక గేటు తెరవబడిందని లేక నిశ్చయములో లోపముందని అర్థము.

సోగ్గన్ :- " త్రికాలదర్శులు ఏ విషయమును కూడా ఏక కాల దృష్టితో చూడరు, ప్రతి విషయములో కళ్యాణముందని భావిస్తారు. "